

vi giver vores endelige tilslutning til lovforslaget i dets helhed.

Anders Samuelsen (RV):

Vi er i Det Radikale Venstre positivt indstillet over for det her forslag, også over for at gå efter netop de 8 timer, som er blevet et centralt omdrejningspunkt i dagens debat. Vi finder, at der er mange gode argumenter for at gå netop efter de 8 timer, primært argumenter om at forsøge at undgå forskelsbehandling, men også hensynet til generelt at sikre nogle ordentlige forhold omkring deltidsjob.

Der er undervejs i debatten blevet rejst en række spørgsmål vedrørende bl.a. LO's og DA's rolle i forhold til lovforslaget, men der er også blevet peget på andre forhold, som vi naturligvis med spænding vil følge belysningen af undervejs i udvalgsbehandlingen.

Med det som udgangspunkt er vi i Det Radikale Venstre altså positivt indstillet over for forslaget.

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil godt starte med at gøre det helt klart: Enhedslisten har ikke givet noget som helst tilsagn om at støtte dette forslag, som det ellers er fremgået i dele af pressen, men på den anden side vil jeg heller ikke på nuværende tidspunkt sige det modsatte. Baggrunden er, at forslaget kan have endog meget vidtrækkende konsekvenser for det danske aftalesystem, og hvor vidtrækkende skal vi have afklaret under udvalgsbehandlingen af forslaget.

Sagen er jo, at der er tale om en nyskabelse i dansk arbejdsmarkedspolitik. Ikke fordi der er tale om implementering af et EF-direktiv, nemlig deltidsdirektivet, og heller ikke fordi der er tale om lovgivning, der griber ind i aftalesystemet; den slags er jo efterhånden hverdagskost. Men forslaget er et afgørende brud med regeringens hidtidige politik, som er gået ud på at aftaleimplementere direktiver, der vedrører overenskomstspørgsmål. Det kan godt være, at regeringen finder det utidigt, men jeg vil alligevel henvise til implementeringen af arbejdstidsdirektivet og regeringens krumspring i den forbindelse.

På tre punkter er der tale om problemer i lovforslaget. For det første indeholder det en almengørelse af de overenskomster, der er implementeret i direktivet, og på den måde er der tale om et indgreb i forhandlingsretten over for de

overenskomster, der i dag ikke har implementeret det.

For det andet er der tale om et konkret indgreb i for nylig indgåede aftaler, f.eks. aftalen mellem KL og KTO, som trådte i kraft den 1. januar. Det sætter et stort spørgsmålstegn ved selve kernen i overenskomstsyste­met, hvor såvel arbejdsgiver - som lønmodtagersiden kan indgå uangribelige aftaler.

For det tredje lægger henstillingerne om at lette udviklingen af deltidsarbejde på frivillig basis et pres på de overenskomstområder, hvor der i dag ikke er adgang til deltidsarbejde. Det er nærliggende at mene, at disse henstillinger endda vil kunne danne basis for at gennemtvange deltidsarbejde uden om overenskomstparterne via en eller flere sager ved EF-Domstolen.

Alt i alt kan jeg frygte, at lovforslaget er det første skridt på vejen mod en total undergravning af overenskomstsyste­met, en frygt jeg deler med mange af dem, der rundtomkring i fagbevægelsen slås for indgåelse og ikke mindst overholdelse af overenskomster. Jeg er villig til at lade mig overbevise om, at denne frygt er aldeles ubegrundet, men det kræver mere end blot uforpligtende løfter. Først og fremmest kræver det, at ministeren giver en rimelig forklaring på, hvorfor implementeringen af deltidsdirektivet i modsætning til arbejdstidsdirektivet ikke kan afgrænses til en aftaleimplementering.

Med hensyn til den del af lovforslaget vil jeg i øvrigt også godt have afklaret et andet spørgsmål. Ifølge pressen har regeringen tidligere, nemlig i forbindelse med forhandlingerne i 1997, givet udtryk for, at direktivet faktisk kunne og skulle aftaleimplementeres. Er det korrekt forstået, og er det i så fald problemerne med arbejdstidsdirektivet, der har fået regeringen og ministeren til at skifte kurs?

Til sidst vil jeg godt gøre det klart, at Enhedslisten for det første ikke er imod deltidsarbejde, og at vi for det andet anerkender de forbedrede rettigheder, der ligger i lovforslaget for grupper af deltidsansatte. Men på begge disse punkter er vi samtidig af den opfattelse, at de faglige organisationer må og skal være afgørende for, hvordan man tackler deltidsarbejde eller ej på de enkelte overenskomstområder. Jeg vil godt tilføje, at der i virkelighedens verden også er en anden side af de såkaldte forbedringer, nemlig at forslaget vil motivere arbejdsgiverne til at luge ud i deltidsarbejde. Det kan være godt, det kan være skidt, og det kan være godt for nogle og skidt for andre.